

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl. 100 cr., an 1 fl. 200 cr.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 100 cr., an 14 fl. 200 cr.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 11 Iulie st. v.

„Loialitatea maghiară preste toate loialitățile. Așa are maghiarii formulate dogma cea mai nouă politică a compatrioților noștri maghiari.

Presa maghiară de toate partidele și nuanțele ne face impresiunea, că pentru compatrioții maghiari dogma politică este deja așa formulată, cu adăușul, că acela, care ar îndrăzni a scrie, sau a vorbi, sau a ceftă contra aceste dogme politice este condamnat odată pentru totdeauna.

Deci dacă vrea cineva în ziua de astăzi să aibă loialitate cu trecere, cu valoare în regatul unguresc, nu-i rămâne alta, decât se recunoască, că una unică este loialitatea cu învață presa maghiară și cum o exercită compatrioții maghiari.

Ungaria—prin dinastie și Tron, afaceri comune administrate de un guvern comun mai mult ori mai puțin responsabil înaintea unui parlament din două secțiuni (delegații), dar' din două secțiuni comuna, — în fapt' și după drept este o monarhie. Este o monarhie care în străinătate nici nu e recunoscută altfel, decât de monarhia austro-ungară. Nici ambasadori, nici consuli, precum nici altfel de reprezentanți oficiali ai regatului unguresc, de care se ține și regatul unguresc, nu sânt recunoscuți în străinătate, decât de reprezentanți austro-ungari, împărătesci și regesci.

Pecat este, dacă se află oameni, care cugetă, că reprezentanții noștri din străinătate nu pot fi, decât ceea-ce sântem noi în înăuntrul și vice-versa: aceea nu pot fi altceva în străinătate, decât aceea-ce sântem noi acasă?

Diastica maghiară însă de așa ceva nu vrea să știe.

Ori câte-ori ei i-se dă ocaziunea să scrie despre Monarch, pentru toată lumea această nu ar face mențiune de împărat decât de rege. Mai mult. În zilele acestea din urmă, de când este vorba de întâlnirea dela Peterhof, în diastica maghiară nu te vei prea întâlni cu frasa, că la toate câte se întâmplă la Peterhof și preste tot în Rusia ce ține Austro-Ungaria. Nu. Doamne ferisear! „Ungaria sau națiunea maghiară vrea“, „Ungaria sau națiunea

maghiară se învoește“, „Ungaria nu se învoește“ etc. Și este știut, că presa maghiară când ține „Ungaria“ și națiunea maghiară numai pe Maghiari înțelege, fiindcă numai ei sânt ce sânt pe lumea ungurescă.

Limbăguie acesta de altă parte nu-l întrebuințează numai diastica maghiară.

Ministrii din fotoliurile lor, deputații și preste tot reprezentanții regatului dela tribună, toți vorbesc și scriu, ca-și-când divorțul între Austria și Ungaria s'ar fi enunțat în toate instanțele și ar fi intrat în putere de lege.

Cu toate acestea compatrioții maghiari sânt mai loiali dintre toți cetățenii monarhiei austro-ungare și neloiali sânt, după conceptul lor, toți aceia, căți, cetățeni austro-ungari fiind, mai țin la Austro-Ungaria și la formele, care conving cu monarhia austro-ungară, făcând la ocaziuni solemne patriotice mențiuni și de Împăratul.

Pentru-că, ține logica „infalibilă“ a preascumpilor noștri compatrioți maghiari, cui îi mai umblă prin minte și noțiunea „Împăratul“ și nu numai regele, nu poate fi statul unguresc. Este curioasă, de tot curioasă logica compatrioților noștri, însă, cu toate-că este curioasă, are trecere mare la compatrioții maghiari. Putem ține, că este unica logică, care le convine și care le normează gândirea.

Ilustrațiunea cea mai interesantă a loialității și totodată a logicii patriotice ni-o reprezintă diastica maghiară din săptămâna trecută.

Compatrioții, care afirmă, că țin numai la rege, însă, că la acesta țin din toată inima, ear' despre cei-ce se folosesc și de terminul „Împărat“ ține, că sânt farisei politici — au luat asupra-le una din sarcinile așe mai puțin mulțumitoare. Ei, așa vedem din presa lor, s'au apucat să ne probeze nou, care nu sântem Maghiari, cum are să fie loialitatea, dacă e ca să fie în adevăr patriotică.

Și eată cum.

Se întâmplă, că cetățenii aceiași monarhiei, dar' de dincolo de Laita, s'au înțeles să facă pregătiri pentru s'arbarea iubileului de 40 de ani, de

când Monarchul lor s'a suit pe tron. Monarchul acesta este și regele Ungariei. Compatrioții maghiari în țările lor, cu toate-că se țin model de loialitate, se arată indispuși pentru s'arbarea iubileului. Mai târziu, va să ține de altădată, da, dar' acum nu.

Căci ce ține țările compatrioților noștri maghiari?

Recunosc, că momente, care să motiveze s'arbarea unui iubileu, ar fi destule. Anul patruzeci-și-opt a fost atât de mare, încât în istoria de o mie de ani a regatului unguresc abia va mai fi al doilea, care să se poată asemăna cu dînsul. Dar' în anul acesta s'a început „reacțiunea“ contra lor. A „reșculat“ pe frații lor de alte limbi asupra-le și, căci au îndrăznit a se apăra, „reacțiunea“ a prins și ea armele în contra-le. Regele s'a întors de cătră dînsii, ear' ține i-a urmat, era cu mult prea tîner, ca să poată cunoaște pe Maghiari cum îi cunoaște cum. Dacă regele se încorona atunci și cu coroana Sfântului Stefan ar iubila și ei . . . .

Se înțelege, că din punctul nostru de vedere nu vedem consimți cu vederile cum le vedem desfășurate în diastica maghiară. Am închide însă cel puțin un ochiu față cu supărarea asupra „reacțiunii“, care a „reșculat“ pe frații lor de altă limbă asupra-le dacă am vedea, că compatrioții sânt numai ceva mai rezonabili decum sânt.

Noi scim prea bine, că „reacțiunea“ etc. dela 1848 sânt nise frase obișnuite, de care se servesc compatrioții la toate ocaziunile spre a-și ascunde pretenșiunile lor exagerate față cu „frații de altă limbă“. Dar' am fi cu considerațiune la starea lor sufletească, care încă nu s'a putut mîngăia, se vede, pentru eșecul ce a trebuit să-l sufere înainte cu patruzeci de ani. Am aștepta însă atunci, ca, după-ce-și au fost delat inimă și spun, că vor iubila mai târziu, să fie liniștiți până când cugetă, că va sosi și timpul lor de iubilare.

Compatrioții nu fac așa.

De un șir de ani, îndată-ce se apropie ziua onomastică a lui Ludovic K. o s'ă d'ă, s'a sfîrșit cu l'ă rezervă pe toată linia. Presa maghiară întreagă ia notiță despre

onomastica „marei patrioți.“ S'arbarea ziua aceasta cu bancheturi, trimițînd telegrame și alte adrese de felicitare „marei patrioți.“

Ei bine, cum se pot astfel de lucruri din partea celor mai loiali dintre cetățenii noștri?

Iubileul suirii Monarchului, actualului rege, pe Tron se se mai amâne din considerațiune politice, din considerațiune, care, în treacăt și lin ține, ating neplăcut nu numai iubileul de 40 de ani, dar' și pe „frații de altă limbă.“ Ziua onomastică însă a celuiia, care a provocat o națiune întreagă contra Tronului, contra Coroanei, care a enunțat detronarea Habsburgilor de pe tronul Ungariei, să aște așe de călduroase ovațiuni în tot anul din partea acelor compatrioți, care vor și înaintea Coroanei și înaintea lumii să treacă de cei mai loiali.

Timpurile sânt prea serioase, ca să aibă cineva plăcerea de a se juca de-a patriotismul cu lucruri atât de gingașe cum este loialitatea, și de a se juca într'un mod atât de invers.

Monarhia austro-ungară, după vederi omenesci, se apropie de evenimente, în care devine Monarchului: *viribus unitis* trebuie să conducă, să ocărmească toată suflarea omenească din monarhie, fără deosebire de naționalitate. În cadrul acestei conduceri, acestei ocărmuiri notele presei maghiare însă sânt note discordante. Când amintesc de „reacțiune“ s'arbătoare pe bărbatul, care nici așe nu să potea împăra cu o stare de lucruri din monarhie, asupra căreia toți s'ar pute plînge, numai compatrioții maghiari nu, turbură dispozițiunea sufletească, produsă de devisa cea sublimă.

Turburarea de felul acesta însă nu conglăsuiesc cu „loialitatea preste toate loialitățile.“

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 Iulie st. v.

Intrevederea celor doi monarhi nu poate fi lipsită de omul caracter politic. Dovadă, că și din cel de Giers a avut cu acest prilegiu dese conferențe cu contele Herbert Bismarck. Față cu „Soleil“, care a ține, că călătoria împăratului Wilhelm e cea din urmă opțiune de a concilia pe Rusia și se privește de un succes al diplomației rusești, care ar avé acum să

ceară destituirea prințului Ferdinand de Coburg, observă „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“, că politica germană delame început a protestat în contra aventurii Coburgului și în aceasta privință nici nu a pus Rusiei vre-o condițiune. Tractatul de Berlin, la care a participat Germania, este o învoală obligătoare și ocupațiunea coburgiană stă în contrațicere cu principiile aceleia.

Diastul clerical „Osservatore Romano“ ține, că întrevederea va altera în mod esențial actuale condițiuni ale alianței triple, în special în ceea-ce privește pe Italia, care a ocupat în aceasta alianță locul Rusiei.

„Nowoje Wremia“ scrie despre întrevedere: „Sucesorul împăratului Wilhelm I. și al lui Frideric al III-lea poate să fie convins, că primirea amicală din partea țării lui exprimă dispozițiunea poporului rusești, care a simțit dureros alterarea ce a intrat în timpul din urmă în relațiunile germano-rusești. În persoana țării și în a împăratului Wilhelm II. toți Rușii privesc pe făcătorul de pace“. Într'un alt articol despre aceleași obiect „Nowoje Wremia“ accentuează, că Germania poate să fie mândră de ține ei flotă și apoi continuă: „Prin mersul evenimentelor, Germania mai curînd ori mai târziu va fi ajunsa la toată întîmplarea puterea ce o are acum. Prietenia Rusiei a ușurat-o însă în aceasta privință! Amin-tind această împrejurare nu vom să ne tragem seama de Germania, cu care nu mai să constatăm, că principiul fundamental al Rusiei a fost totdeauna sprijinirea aspirațiunilor naționale. În dreptatea Rusiei față cu alte popoare zace puterea ei și noi dorim, ca conducătorii Germaniei să manifesteze aceeași dreptate față cu lumea slavă, pe a cărei conducere istoria a pus-o în mâinile Rusiei. Vechea amiciție cu Prusia, cu întemeietorul imperiului german, îndreptățește pe Rusia a spera, că Germania va cunoaște mai înainte misiunea noastră, de a ne pune în fruntea întregii lumi ruse-slave“.

În general întreaga presă rusească e de convingerea, că prin întrevederea împăraților s'a oblit calea unei noue ere de pace, și își exprimă speranțele, că acum se va ține cont de interesele Rusiei.

Din Scutari se scrie, că seria măcelurilor dintre Montenegro și Albania nu s'a terminat încă. De altminteala în toate timpurile au fost conflicte sângeroase între acestea popoare răsboinice și răsbunătoare. Frontiera

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Ispitele iubirii.

De

Maria Letizia Ratazzi.

Într-o dimineață a unei Septemvrie, în anul 1807, un tîner de vre-o 28 de ani, cu traista pe spate și cu un băț în mînă, trecea pe un drum de țeară din Sudul Franței. Îmbăcămîntea lui era foarte simplă, însă curată, purta blusă albastră, pantaloni de pânză și, deși nici un semn pe hainele sale nu arăta, că e soldat, totuși curățenia și pașii lui regulați dovedeau ceva milităresc.

În ziua aceea dimineața era frumoasă, adierea caldă împrăscia în calea lui pătrunzătorul miros al nucilor, cu care drumul era împodobit din loc în loc. Călătorul nostru, învoiosit de blîndețea aerului și mai mult însă de gândurile ce îl preocupau, mergea cu pași sprintini, când svîrlind o peatră cu bățul, când dragostind frumusețea sa căne de rasă spaniolă, care se opria sub desmerdările stăpînului și apoi, ca-și-când n'ar fi putut altfel, își arăta bucuria ce simțea prin mișcări nebunesci.

Petru (e numele călătorului) avea dreptate să fie vesel; se întorcea din Silesia, unde dobândise printr'un fapt de oțetie încrederea de onoare și în conceput. Acum se întorcea să locuească în pace mica lui căsuță albă, moștenită dela părinți, și nimic nu mai putea întîrzi de acum înainte căsătoria sa cu Maria,

iubită din copilărie, a căreia amintire îl întovărășise în toate companiile, aceea, pentru care primise mai vesel concediu, decât gradul de locotinent.

Maria era verișoara lui și era cea mai frumoasă tată din sat. Și nu numai, că era cea mai frumoasă din toate sătențele, dar' le întrecea mult prin spiritul și manierele-i distinse. Fusesse crescută cu o boerită de nănașă ei, o contesă cu obiceiuri vechi.

Ea primise din creșterea cea aristocratică o delicatețea de sentimente aplicată spre romantism și o finețea de idei ce părea, că trebuie să aparțină clasei înalte.

Petru era nebul după Maria; el știa că era iubit și îi trimisese o lungă scrisoare vestindu-i sosirea. El era incredințat, că în acel ceas ea îl aștepta pe pragul ușii ce era umbrată de o frumoasă vie și de sigur, că Maria își ațintea privirea-i nerăbdătoare pe drum, spre a-l pute deosebi din depărtare.

Poate-că chiar îi va eși în cale și atunci?... O atunci reveria îi ajunse la un așa mare extas, că svîrlind cu bățul o peatră mai mult de 30 pași în urmă-i, că dragostii cănele de trei-ori, în loc de o singură dată, așa încât nobilul animal se svîrlind înainte, sărind ca un turbat. Apoi Petru încep să cânte din toată puterea plămînilor sale un cântec național.

Dar' deodată tăcu, căci ajunse înaintea casei Mariei. Ei bine, unde e Maria? Nu mai e Maria? Cum se poate să nu mai fie Maria? Petru își puse mîna în preajma ochi-

lor, ca-și-când ar fi fost în prada unei năluciri, apoi se îndrămi cătră propria sa locuință cu sufletul plin de rele presimțiri.

Acolo îl aștepta o altă surprindere. Închipuiți-vă, că găsi pe Maria așezată în casa lui, Maria, care ținea un copil în brațe, care era mama celui copil, care dădea mîna unui om, a cărei femeie era ea . . . . Petru era să cașă pe spate, simțea ceva că-i atinge inima și-i acopere ochii. Voi să vorbească, dar' nu putu scoate decât cuvinte neînțelese. Astfel se răzîmă de părete și privi cu mirare în giurul seu. Doamne! pe semne, că era cu puțință ca Maria să fie a altuia, dragostind copilul altuia, Maria, pe care o iubia atât, care era singura lui nădejde, singurul seu viitor, singura ființă, care îl ținea în viață. Ce are să facă el de acum? Vai! dar' acum îi era tot una, puteau face din el ce vor vol.

Dar' proiectele sale de fericire? Căsuța cea albă? Viața liniștită și istorisirile la gura sobii a luptelor prin ține? Ce s'au făcut din toate acestea, ce s'au făcut?

Prietenie, îi ține Maria, îi face cunoscut pe bărbatul și copilul meu, sînt încredințat, că vei respecta pe unul și vei iubi pe celalalt. Am primit soirea neadeverată, că ai murit, și atunci am călcat jurămîntul, care altfel mai ar fi fost sfînt. Înțeleg măhnirea sufletului d-tale, îți fac cunoscut îndestul noblețea pentru a crede, că nise sentimente mai doioase vor face loc de aici înainte unei prietenii, astfel cum se cuvine acum.

Și acum, — adăugă ea — sărută-mă și-mi sărută copilul. Maria o sărută.

A doua zi Maria spuse lui Petru:

— Prietene am a-ți face o cerere. Aceasta casă, în care stăm, e a d-tale și, înșelați de vestea, că ai murit, ne-am mutat în ea ca singurii moștenitori, și drept să-ți spun, că ne-ar fi foarte greu să ne mutăm din ea, ne-am deprins și îmi e scumpă prin amintirile copilăriei, la care nu ești de loc străin. Vrei să 'mi-o vinzi? Ce-ți face? Nu vei fi totdeauna liber de a o locui împreună cu noi?

Luați-o, răspuse Petru cu glas înădușit luați-o cu toate cele-ce mai am; de acum nu mai am nevoie de casă, preste câteva zile voi pleca la oaste. Și Petru iscăli actul de trecere a casei ce-i dăduse tatăl seu.

Într'altă zi Maria îi ține earșii lui Petru: bunul meu prieten, ne vorbesci, că ești hotărît a intra ear' în slujbă. Aceasta încă îmi dă putere a te mai ruga de ai săi să trebue să cunosc preste bine prietenia ce ai pentru noi, pentru-ca să pot îndrăzni a-ți face aceasta propunere. Bărbatul meu a tras la sorți, trebuie să plece sau să fie înlocuit și scii, că un locoșitor trebuie de abia de ajunge.

În numele Mariei din trecut consimte a-l înlocui, pentru-că ești hotărît a te înrola earșii. Aceasta faptă bună nu-ți va schimba de loc starea și îți voi fi recunoscătoare. Bine, ține Petru, voi fi locoșitorul lui. Atuncea Petru își luă sacul, blusa lui albastră și bățul, chemă

cănele și ține Mariei: rămăi cu sănătate Mario, adă-ți aminte de mine și să-ți ierte Dumnețu ceea-ce m'ai făcut să sufăr. Venimem bucuros și plec cu inima zdrobită.

Scumpe prietene — îi ține ea stringîndu-i mîna cu atîta mîncare, — nu se poate să nu-și aibă răsplata. În toate zilele voiu ruga pe Dumnețu, ca să te facă a găsi fericirea lângă o femeie, care te va merita mai mult decât mine. Nu clătina din cap Petru, ci nădejdu-te.

Eată ține un inel lucrat din pîrl meiu, pentru-ca să nu mă perși cu desăvîrșire, dar' în schimb fă-mi cea de pe urmă jertfă. Copila mea 'ți-a îndrăgit grozav cănele, dacă îl vei lua are să se îmbolnăvească de supărare. Lăse-ți-l ei și nu va fi o ține, în care să nu-o învîț a-ți binecuvînta numele.

Astădată ochii soldatului se umplură de lacrimi și îl plecă capul în semn de supunere. Haide, ține el, jertfa trebuie să fie pe deplin. Nu-mi mai rămăse decât cănele, luați-l. — La aceste cuvinte el amenință cu bățul cănele, care se pregătia cu bucurie a-l urma. Bietul animal se tupila, ridicînd stăpînului seu o privire rugătoare și plină de îngrîjire. Se vedea, că nu așteaptă decât un semn spre a se arunca lângă el, semnul nu mai era.

Petru se depărta cu grabire fără a-și mai întoarce capul. După vre-o cășiva pași așe dureroase urlete și își grăbi pasul. Nu merse departe și la cea dintăia grămadă de petri ce întălni în drum se așeză și-și ascunse capul în mîni. — Era încrîmențit.

turco-montenegrină e marcată la dreapta fluviului Boiana de râul Sciassi, care izvoresce din lacul cel mic cu același nume. Pe acest mic rîu se găsește un pod de lemn numit Săn-George. Eată cum descrie un corespondent evenimentele ce s'au petrecut nu de mult în acest ținut:

„Într-o zi călătorii ce veniau dela Dulcigno spre Scutari vîdură aproape de pod, pe malul montenegrin, un spectacol pe cât de îngrozitor, pe atât de trist. Doi munteni din Skrelli (Albanezi) zăceau pe pămînt într'un lac de sânge; o fată tîneră din acel trib era în genunchi lîngă cei doi morți; ea plîngea și se cânta și, după obiceiul țerii, înșira virtuțile și faptele celor doi uciși. La întrebările trecătorilor fata povestî, că dînsa luca cu cei doi muncitori, frații sei, într'un câmp de porumb pe teritorul turcesc, când deodată veni un Montenegrin, care prin viclenie reuși a-i atrage dincolo de frontieră. Cum trecură preste pod, din munți se auîră mai multe împușcături și cei doi frați cădură morți, străpunși de mai multe gloanțe. Montenegrinul își rîsbură astfel moartea părintelui seu, care fusese ucis acum cîțiva ani de către muntenii din Skrelli. Mai tîrziu cei din Skrelli, aflînd despre cele petrecute, au venit și au luat cadavrele spre a le înmormînta. Ca la o sută de munteni din Skrelli, toți tineri și bine armați, decîși a rîsbuna pe compatrioții lor, au voit să treacă podul dela Driansa. Însă păzitorul podului s'a opus și a dat alarmă, încît au fost siliți să treacă podul pe Boiana, dar' și aci trecerea era închisă de un cordon militar.

Astfel autoritățile turcesci fac tot posibilul spre a împedeca aceste acte de rîsbunare, dar' e foarte greu de reușit todeauna. Mai adese-ori acești oameni neastîmpărați găsesc căi și mijloace spre a-și ajunge sîngerosul lor scop. Nu e mult timp de cînd căpitanul Pop Alexici, comandantul din Dulcigno, a fost dat ordin oamenilor sei să tragă cu pușca asupra unui muntean din Skrelli. Guvernul montenegrin ar fi arestat, destituit și pedepsit pe Alexici, dar' aceasta nu se consideră a fi sincer, căci Alexici a fost vîdut preumbîndu-se liber în timpul nopții prin stradele din Dulcigno.

De pe la Tusi se semnalează de asemenea noue turburări. Comandantul gendarmeriei turcesci, care se găsește acolo de mai multe săptămîni, a telegrafat guvernatorului civil Tahir-pașa, cerîndu-i ajutoare. A plecat la Tusi un detașament de zapci sau gendarmi, căroro li-s'au împărțit muniții. S'au dus și un medic, un chirurg și un farmacist militar.

Intrevederea împăraților.

Intrevederea împăratului Wilhelm al II-lea cu Țarul Alexandru a decurs conform programului stabilit. Participarea publicului la întîmpinarea împăratului german în Kronstadt a fost foarte mare. În Peterhof a fost împăratul foarte călduros și cordial întîmpinat; damele casei împărețesci și ale curții au avut toate toalete deschise, împărețea a fost îmbrăcată în alb. Musica de masă a fost executată de capela de curte sub

conducerea măiestrului de capelă Fliege. După dîneu s'a luat cafea pe balcon, în vreme-ce în grădina concerta corpul trimbițașilor. La masă nu s'a ridicat nici un toast. După masă împăratul Wilhelm a făcut cu împărețea o plimbare în giurul parcului, care s'a extins până la Alexandria, la rezidența părechii împărețesci ruseci, unde s'a servit o teă familiară. La aceasta plimbare a participat și prințul Henric.

La 19 l. c. seara a avut loc un corso mare în Peterhof. Împăratul Wilhelm în uniformă rusească interimală, Țarul, Țarovna și copiii acestora au mers la plimbare în trăsuri de vîntoare și au fost de o mulțime de oameni viu salutați. La 20 au sosit împăratul Wilhelm și prințul Henric cu suita lor în Petersburg. Ei au venit pe „Alexandria“ și au debarcat la podul lui Nicolae, pe cheul englez. Înalții oaspeți au fost primiți de cătră căpitanul orașului, Gresser, comandantul Adelson, șeful gendarmeriei Schebecker și de vice-admiralul Scheffler. Pe cheul și pe podul lui Nicolae, ce erau decorate cu steaguri, stătea un public de multe mii de oameni, care a salutat amical pe oaspele împărețesc. Împăratul a părăsit yachtul și a mers pe o salupă cu vapor împreună cu prințul Henric, Herbert Bismarck, adjutantul seu și cu colonelul Villalume spre insula Petru-și-Pavel. Aici s'a vizitat biserica din cetate, unde împăratul și prințul Henric au depus cununii de palmi și lauri cu pantici negre-albe pe mormîntul lui Alexandru al II-lea și al împărețesci decedate. La 12 oare s'a reîntors împăratul la Peterhof.

Se crede, că împăratul Germaniei va mai rămîne și astăzi în Petersburg, spre a asista la sîrbarea onomasticea reginei Olga din Grecia și a marei ducese Olga, a fiicei celei mai tinere a Țarului.

CRONICĂ.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Adolf Weisz în „Vas“; minoreul Géza Kanyó în „Aradi“; Samuil Gelmann în „Sárovari“; Moise Adler în „Karvaly“; Sigismund Spitzer în „Szigeti“; minoreni David, Iulia, Adolf și Samuil Kohn în „Kovacs“; Gizella Schönfeld în „Somogy“; Martin Löwi în „Levai“; Filip Goldspitzer în „Gyárfits“; Gedeon Jaulusz în „Jász“; Avram Kummelheim în „Komlos“; Enric Weisz în „Váradi“; Maurițiu Weisz în „Váradi“; Nandru Frischer în „Sulágyi“; George Fesztl în „Nándorfi“; Iuliu Boszenik în „Bartal“; Iosif Peters în „Palmas“.

Dîneu. Exceleța Sa dl comandant de corp, general de artilerie bar. de Schönfeld a dat ieri un dîneu în onoarea comisarului regesc român pentru regularea granițelor, a dl-ului general Pencovic.

Petrecere de vară. Junimea română din Reghin și giur va arangia la 9 August st. n. a. c. o petrecere de vară în sala promenadei din Reghinul-săseesc. Venitul curat e destinat pentru scopuri filantropice.

Petrecere de vară în Șintereag. Din Valea-Șieului ni-se scrie: Petrecerile de vară, arangiate de tinerii români veniți acasă de pe la școale, ofer cea mai plăcută distracție tinerilor oboșiți de studierea din decursul anului școlastic expirat. Cu plăcere Vă comunic, că astfel de petreceri au început a fi mai dese pe Valea-Șieului, deoarece-tinerimea română cu bucurie observă, că în nobilele sale intențiuni este spriginită de întregă inteligența română din giur, ba și din depărtare conside-

tabilă, fiind fiesce care petrecere arangiată în favorul unei anumite biserici și școale. În ziua de 15 Iulie st. n. tinerimea studiosă română de pe Valea-Șieului a arangiat o astfel de petrecere în Șintereag, pentru folosul bisericii și al școalei din aceasta comună. Petrecerea a reușit preste așteptarea arangiatorilor, care erau cuprinși de grijă pentru timpul nefavorabil ce părea a-i amenința; grija lor însă începă a dispăre, cînd în oarele de după ameață acelei zile se vedeau pe strada comunei alergînd în sus și în jos numeroase trăsuri ce aduceau oaspeți din diferite părți. La timpul defipt pentru începerea petrecerii sala de joc, frumos decorată cu verdețuri și cununii de flori, era plină de oaspeți. Dintre oaspeții, pe care am avut onoare a-i saluta în mijlocul petrecerii noastre, îmi permit a-însira aici numele stimabilelor doamne și domnișoare, pe care le-am observat a fi de față. Acolo am vîdut pe doamnele: Teresia Crăciun din Bistrița, Veronica Bălan din Brasfalău-de-sus, Maria Bal din Ilva-mare, Maria Pașcu din Șimolnic, Maria Murășan din Sireag, Veronica Murășan din B. Tiha, Marta Ciurdărean din Lușca, Lucreția Rusu din Șeu-Odorheiu, Maria Pop din Brasfalău-de-sus; apoi pe doamnele: Angelina Pop din Herina și Letiția Cupșa din Șeu-Odorheiu, care s'au prezentat în costume elegante naționale. Din încîntătoarea canună de domnișoare însemnez pe d-soarele: Virgînția Ghelner din Valea-Groșilor, Silvia Crăciun, Cornelia Hossu, Emilia Moldovan din Bistrița, Maria Ciboc și Maria Goron din Șeu-Odorheiu. În pitorescul costum național s'au prezentat d-soarele: Lucreția Făgărășan din Teure, Lucreția Sigarteu din Șintereag, Laura Veturia Murășan din Sireag, Maria Pașcu din Șimolnic, Maria Cupșa din Șeu-Odorheiu, Ludovica Rusu din Chintelnic, Maria Pop din Zagra, Eugenia și Regina Bal din Ilva-mare și Floarea Pop din Teure ș. a. Pe care din întîmplare le-am uitat, să mă ierte, căci în virtugiul jocului nu le-am putut observa. Jocul a durat până în revîrsatul zilei, cînd oaspeții s'au depărtat, dîcînd cu sine cele mai dulci suvenirii. Nu pot trece cu vederea, că din depărtare considerabilă am avut onoarea a saluta în mijlocul nostru pe on. domn prot. Ghelner din Valea-Groșilor și pe familia on. domn Iosif Bal, preot în Ilva-mare. Ce privesc folosul material al petrecerii amintesc, că venitul curat a fost de 40 fl. v. a. Ca suprasolviri au incurs dela d-nii: Simeon Kálmán, proprietar în Șintereag 9 fl.; Szombothelyi, medic în Cluj 1 fl. și Ioan Delean, agricultor în Șintereag 1 fl., căroro comitetul arangiator le aduce mulțumită pe aceasta cale.

Necrolog. Salomia Beu născ. Genie, după un morb îndelungat, în 22 Iulie, în etate de 39 de ani, s'a mutat la cele eterne. Rămășițele-i pămîntesci se vor așeza spre repausul eteru în cîmîterul gr. or. din Rodu Marți în 24 a lunii curente la 2 oare post-meridiane. Rodu, în 22 Iulie 1888.

Ioan Lagy, teolog de anul al II-lea în seminarul gr-cat. din Ghelra, a repausat la casa părintească în Mintihul Ghelrei în 20 Iulie a. c. în urma unui morb de pept.

Faimosul castel Sully a lui Báltvány, din Pojon, a fost nimerit Sămbetă de fulger. Trasnetul a lovit cu o putere de tot mare într'o aripă a castelului, care s'a aprins într'un moment din colț până în colț și, după câteva minute, întreg edificiul a fost prefăcut cu totul în cenușă.

Calul guvernului. Pentru prăsirea calilor nobili de rasă, guvernul nostru a însărcinat pe contele Ioan Szapáry să meargă în Anglia și să cumpere un armăsar. Contele, bun cunoscător de cai, a cumpărat armăsarul „Sweetbread“ cu prețul de — 90.000 fl. Atăta amar de bani pentru un singur cal! Cel puțin guvernul de acum va avé calul seu, ca să se plimbe, ear' contribuenții statului vor avé deosebită plăcere să vadă, căt de bine 'i-se șede guvernului nostru călărînd. Aman!

Paris — Budapesta. Miseria apei în Budapesta e proverbială, dar' guvernul nostru nu bea apă de loc și astfel nu-i stă ca-

pul să facă ceva pentru de a procura apă în capitală, precum și magistratului cetății nu-i pasă de nemernica stare igienică a capitalei. Nu e neinteresant a scl, că Parisul se îngrijește de apă și spezează sume mari pentru ceea-ce Budapesta nici nu vizează. Magistratul Parisului a făcut giganticul proiect, de a aduce apa în Paris chiar din Elveția, din lacul Genf: speșele acvaductului se compută la 500 milioane franci și lucrul va dura 6 ani. Și toate acestea speșe le face Parisul, ca să scărească mortalitatea în oraș, care e de 19 persoane la 1000. Ear' în Budapesta, unde mor 33 de persoane din 1000 pe an, și cauza principală a mortalității e apa cea rea, în Budapesta se îndestulează oamenii să bea apă și din — baltă.

Răsboiul pisicilor în Budapesta continuă, precum continuă și pisicile a turba mereu, în ciuda morții ce li-se pregătesce. Alături ai fost mușcate earăși câteva persoane de pisici turbate. Până acum în cercul VII. al cetății s'au ucis ex officio 1660 de pisici. În alte cercuri cam tot așa.

„Unirea“ a încetat a mai apăre și, contopindu-se, după-cum spun foile din România, cu diarele „Telegraphul“, — „Dreptatea“ d-lui Fleva, își amână aparițiunea până la 15 August v.

Propuneri de desarmare. Din Paris se telegrafează următoarele: Scirea răspîndită aci despre o misiune la Paris a lui Herbert Bismarck, de a supune propunerii pentru desarmare, se consideră în cercurile politice de aici ca imposibil de cređut. „Patria“ observă, că, dacă Germania va face începutul, Franca va urma bucuuros.

Roma port de mare. Se vede, că a început să bată în Roma vîntul proiectelor mari. Consiliul superior al lucrărilor publice a aprobat un alt proiect, ținînd la realizarea visului lui Napoleon I., care voia să facă din Roma un port de mare. Inginerii au conchus pentru vechiul port Laurentum, astăzi părăsit, să-l lege de antică cetate printr'un canal enorm. Laurentum era pe timpul Romanilor o stațiune balneară fermecătoare, unde cunoscutul Quintus Ostiensus creșcea nenumărate cete de cerbi pentru plăcerea cinegetică a ptețitorilor sei. Cerbii au dispărut de multă vreme și nu se mai găsesc prin codrii seculari din giurul Laurentului, — despărțit de Capitoliu printr'o distanță de 13 chilometri, — decăt iepuri, vulpi și mistreți, care trăesc în bună înțelegere cu microbii frigurilor de baltă, adevărații suverani ai acelor locuri. La acestea nu s'a gîndit de sigur consiliul lucrărilor publice, cînd a aprobat proiectul în cestuene.

Soacra împăratului Wilhelm. Duceasa de Augustenburg, mama împărețesci actuale a Germaniei, a cerut dela ginerele seu, să-i zidească un palat de plăcere undeva în apropierea Berlinului și, cu toate-că împăratul nu prea avea poftă de așa plăceri, s'a învoit în urmă, căci a fost urgat de împărețea și de soacra-sa într'un mod cam puțin rugător. Se vede, că și pentru împărați soacrele tot numai soacre rămân.

Sîrbarea dela Kiew. În Kiew se fac mari pregătiri pentru jubileul de 900 ani al întroducerii creștinismului în Rușia și vor veni deputațiuni din toată lumea slavă. Va fi reprezentat la sîrbare și regele Ioan al Abisimiei. Prințul Nicolae al Montenegrului e deja pe drum spre Rusia. Din Petersburg se scrie cătră „Politische Korrespondenz“, că e îndoeală, dacă Țarul va fi în stare să asiste în persoană la sîrbarea din Kiew. În acest cas ministrul instrucțiunii publice, dl Deleanov, va fi însărcinat să reprezente pe Țarul la festivități. „Novoie Vremia“ caută să liniștească pe Europa occidentală asupra însemnătății acestei sîrbări și asigură, că ea va trece fără nici o manifestare politică. Numita foaie scrie: „Între Slavii Occidentului și Orientului s'a operat o unire tăcută, dar' prea firească în privința participării la aceasta sîrbare. Slavii din Balcani, care vrînd-nevrînd au programa politică a slavismului, au ales

Kiewul de punct principal al întîlnirii lor. Slavii Occidentului, reprezentanții slavismului austriac, au revenit asupra intențiunii lor primitive, de a călători la Kiew; ei rămîn în Petersburg și audim, că dl Zivny va țîne în societatea slavă de aici un discurs solemn. Se știe, că programa d-lui Zivny e de un caracter așa de pacific și așa departe de orice tendențe politice, încăt acest discurs, ori-căt de lung ar fi, nu va turbura de loc liniștea comitelui Kálnoky“.

Străpungătorii de continente. Gloria d-lui Lesseps, care se mulțumesc a tăia numai isthuri, este aproape de a fi întunecată de un inginer italian, dl Victorio Brocco, care 'și-a pus în cap să taie Italia în două printr'un canal maritim și deja a și făcut planurile. Canalul acesta, care va pune în comunicație marea Mediterană cu marea Adriatică, va începe dela Castro, mai în sus de Civita-Veche și va ajunge la Fano. Va avé o lungime de 282 chilometri și o lărgime mijlocie de 100 metri, cu o adîncime de 12 metri, astfel, că vor pute pluti pe el vasele cele mai mari, ca Duilio de pildă și Italie, care se afundă de 9 1/2 metri. Afară de marele folos comercial ce va aduce acest canal, el va avé și o valoare strategică neprețuită, căci va în-đeci puterea flotei italiene, care va pute trece îndată dîntro' mării în cealaltă. Traseul este stabilit astfel, încăt săparea canalului va aduce după sine scăcarea lacurilor dătătoare de boale. Bolsena, unde se află mormîntul reginei Amal-sunta, Trasimene, care a fost martor la învingerea cohortelor lui Flaminius de cătră Hannibal. Cheltueile se vor urca la 500 de milioane și lucrările vor dura 5 ani, întrebunțându-se 200 mii oameni pe zi.

Forțele armate ale Europei. Discuțiunea legii militare în senatul Franței a dat ocasiune revistei generale a statului major să facă o comparațiune a forțelor militare din Europa, al cărui resumat este acesta: Pe picior de răsboiu Rusia va avé 4 milioane soldați, cu un budget de 834 milioane. Germania 4 milioane, cu un budget de 504 milioane. Franca 3 milioane 700 mii oameni, cu un budget de 620 milioane. Italia 2 milioane 300 mii oameni, cu un budget de 295 milioane. Austria 1 milion 500 mii oameni, cu un budget de 354 milioane. Englitera nu se socotesc, căci forța sa este aiurea. Astfel efectivul de răsboiu va fi de 16 milioane și budgetul de 3 miliarde 600 milioane. Și se adaugă, că cu nouele legi efectivul va ajunge la 19 milioane de oameni.

Causa frigului din zilele trecute. Nu pentru toți muritorii, ci numai pentru cei iscusii într'ale cărți a dat renumitul meteorolog englez Archibald Următoarea explica-re a causei frigului din zilele trecute: „Gheața din polul nordic s'a tras în mase colosale în marea islandică și, după-ce timpul nostru de vară se regulează prin un anti-cyclon din Nordul oceanului Atlantic, care acum s'a întins cu mult mai spre Nord ce de obicei, el causează frigul, prin împingerea cyclonilor celor mici spre Sud“. Noi cei laici în știință ne îndestulim și cu explicări mai simple, fără cycloni șim, că pe munți au fost vremuri grele și a nins, ear' jos prin țeară a fost frig, ear' cauza noi nu o căutăm chiar prin marea islandică.

Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 155/1888.

Proces verbal al comitetului, luat în ședința dela 15 Iunie st. n. 1888.

(Urmare.)

Nr. 71. Se prezentează raportul comisiunii emise cu datul 21/4 a. c. Nr. 96 în scopul opinării asupra părerilor cuprinsse în raportul direcțiunii dela școala Asociațiunii ditto 2/4 a. c. Nr. 128 și anume asupra părerilor referitoare:

- a) la întroducere a unei alimentări mai ieftine în internat;
b) la îmbunătățirile ce ar fi a se întroducere la infirmeria institutului Asociațiunii și
c) la stabilirea taxei de internat, cu abateri dela trecut, în sume anuale.
Din raport se vede:
1. că în ceea-ce privesc părerea direcțiunii școlare, indicată în pt. a: „de a se lua în viitor alimentarea în regia proprie“, comisiunea, înainte de a intra în meritul causei, a aflat a se pune în conțelegere cu directoarea internatului, spre a afla, care e părerea dînsi și dacă ar fi dînsa aplicată a lua asupra-și eventual conducerea alimentării, luându-se aceasta în regia proprie.
Directoarea recomandă acceptarea părerii direcțiunii școlare și se declară gata a primi conducerea alimentării, fiind aceasta și altfel datorința directorii internatului, avînd a 'i-se pune la dispozițiune personalul trebuincios și anume: o bucătăreasă și cel mult două servitoare. Motivele, care recomandă acceptarea nimei păreri, sînt parte materiale, parte morale.
Prelungă aceea, că, fără să sufere privisiunea, institutul prin noul mod de alimentarea va avé un câștig material de circa 150—200 fl. la lună, alimentarea în regia proprie va da elevelor ocașiune a-și câștiga deplină orientare în economia de casă, ceea-ce constituie unul din scopurile institutului.

Dar' fu trezit din amorțirea, în care se afla, de calda suflare a unui căne ce căuta a-i ridica mâinile cu botul: și prin dulcea apăsare a două brațe, care îi cuprinseseră gîtul. Era cănele seu și... Maria.

— Petre, grăi ea, nu sînt mîritată și nici mîmă. „Ti-am păstrat credința, mă vrei de nevastă?“

— Dar' copilul tîu? întrebă Petru, amețit ca un om beat.

— E al verei mele.

— Dar' bărbatul tîu?

— Tot al ei, 'i-am împrumutat pentru a te încerca, 'mi-se spusese, că viața de campanie te stricase, 'mi-te zugrăviau ca pe un sfădăuș, un desfrînat, un soi rîu, nefînd în stare de a face o femeie fericită. Am voit să te supun unei încercări, iartă-mi șiretlicul.

Ah! da, îți iert, strigă Petru, dar' pentru Dumneșeu se nu mai reîncepi aceasta crudă șagă. Tu nu știi, căt de mult rîu face, cînd iubesci atăt căt iubesc eu, a crede, că ești uitat.

Femeia.

(Urmare și fine.)

Nimenea nu poate spune ceea-ce ar fi putut da aceasta împărețea, dacă vreme ar fi avut să arete ce poate; totuși ea a lăsat cel puțin impresiunea, că ar fi câștigat un loc lîngă cele mai mari suverane. Victoria are gloria de a fi înfruntat și conținut pe atotputernicul cancelar, înaintea căruia tremură

Europa. Și nu numai că a avut curajul de a lupta în contra lui, ci 'l-a și făcut să se deo înderēt. Singurul adversar ce a întîlnit în viața acest om a fost o femeie.

Tot o femeie, regina Louisa, a câștigat inima Belgiilor în favoarea noiei dinastii, a cărei memorii, venerată de un popor întreg, protege încă tronul descendenților sei.

Tot o femeie, asemenea deamnă de un alt destin, e împărețea Charlotta, care a reînoui cavaleriasca aventură a cuceritorilor spanioli din secolul al șescespedeclea, ținînd pe un archiduce din Austria, ca să meargă cu ea să caute o coroană în lumea nouă.

E tot o femeie aceea, care pe stîncile din Gaeta a luptat cea din urmă pentru independența micelor state italiene și, desprețnind bombele piemontese, trecî pe cal prin foc, cum astăzi, regină detronată, ea petrece liniștită și tăcută prin parcurile și grădinile Parisului.

Tot o femeie e, care în România subjugă o națiune nouă și generoasă, făcînd din curtea sa un cămin fermecător de litere și arte și practicînd cu o grație suverană aceasta maximă măreață din operele sale: „Principiele nu trebuie să-și întrebunțeze decăt două organe: ochii și urechile; gura-i are singura misiune să zuriță“.

E o femeie comitesa d'Eu, care în Brasilia poartă deja cu virilitate coroana pușin delăsată de tatăl seu și căreia Papa 'i-a trimis rosa de aur ca omagiu de recunoscință

pentru marel act umanitar, căreia 'i-a dat numele.

E tot o femeie d-na Beecher-Stowe, care cu romanțul seu de senzațiune „Unchiul Tom“ a început revoluțiunea socială din Lumea-Nouă și a preparat în sufletele duoioase abolițiunea semnată de atunci de șefii republicei și de imperii.

E tot o femeie principesa Clementina, care în zilele noastre, în care regii cad, a făcut în contra vijeliilor și furtunelor un rege nou, pe care cu timpul poate îl va impune lui Bismarck, Țarului și Europei întregi. Ea 'i-a dis cu bărbăție: „Du-te, de-ți joacă capul pentru o coroană! — Și micul locotenent din armata austriacă, pe care îl credeau afemeiat, printr'că creșcea păserele și purta brățări, animându-se de suflarea mamei sale s'a aruncat cu bravură în brațele aventurii și până acum face cînstă rasei sale.

În Italia e tot o femeie principesa Clotilda, supranumită „Sfînta“, care scapă demnitătea căminului napoleonian și păstrează ca un deposit sfînt tradițiunea catolică a vechii case de Savoia.

La Viena e o femeie Maria Teresia, pe care o cînstă Austria făcîndu-i o statuă, al cărui metal va învidia durata monumentului literar ce 'i-a înălțat unul din primii nostri istorici.

Și, dacă vom căuta pușin prin istoria noastră, ce vedem? În ajunul apului 1789 o femeie, fiică chiar a Mariei Teresia, al cărei

suflet eroic ar fi fost capabil de a încungiuira poate revoluțiunea. Și mai tîrziu în mijlocul răscoalei din 1830 pe o altă femeie hotărîtă, care implora dela bîtrînul Carol X. voea, de a alerga la Paris cu fiul seu în brațe și de a se presenta astfel împodobită cu aceasta pavădă atîngătoare în fața răscoalei triumfătoare.

În sfîrșit, la începutul secolului fu o femeie, care ținî pept atotputernicului Napoleon. E tot o femeie aceea, al cărei nume rîsună și domină romanțul contemporan. E o femeie, care a ținut și păstrează scepul picturii franceze. E o femeie aceea, care a dominat scena tragică a epocii noastre.

N'aș pute să număr pe femeile, care scriu și gîndesc într'un mod măreț: ele sînt legion și, cînd cineva e amestecat în mișcarea intelectuală, se minunează de cele-ce ele aduc ca pătrundere, lumină și putere.

Dar' e mai ales femeia, care prefăce cu răbdare la noi tot ceea-ce strică orbesce bărbății; ea e, care reconstitue căminul, familia, credințele, moravurile, tot ceea-ce face pe popoare puternice. În momentul, în care se duce caracterule, în care virilitatea pâlcesce, mărturisesc energiă superioară și virtute excepțională.

Bărbății se scoboară, femeile se suie.

(Figaro.) Ph. de Grandlieu.

În vederea celor arătate și anume:
 În vederea, că directoara internatului s'a oferit a conduce întregul aparat al alimentării, ceea-ce ne dă garanța cea mai sigură despre o bună și corectă administrațiune; în vederea, că prin o modificare a modului de alimentare în sensul părerii direcțiunii școlare se pot face cruciuri considerabile, ear' scopurilor institutului se pot face servicii însemnate morale:
 — Comisiunea propune:

„Pe viitor alimentarea elevelor și a întregului personal din internat împreună cu școala civilă de fete a Asociațiunii se va lua în regia proprie; și având în vedere, că internatul conform concludusului comitetului d'to 27 Martie a. c., pt. prot. 29, va avè se funcțiuneze și în decursul ferilor de vară, noul mod de alimentare se va pune în lucrare cu începerea ferilor de vară, adecă cu 1 Iulie n. a anului școl. curent. — Conducerea întregului aparat de alimentare se încredințează directorului internatului, care va avè să angajeze personalul trebuincios și să facă încă de pe acum pașii ce-i va afla cu cale întru prevederea cu cele de lipsă a magazinului de menagiu. În-cât pentru partea administrativă, directoara va îngrijii, că despre toate speșele să se poarte socoteală exactă, care se servească elevelor interne drept model, ca și ele în viitor să se afie îndemnate a purta o asemenea socoteală în propria economie de casă.

Încât pentru suma trebuincioasă la acoperirea trebuințelor momentane și a speselor împreunate cu pregătirea aprovizionării magazinului pentru anul școl. viitor, se așteaptă propuneri din partea directorului.

2. Părerea direcțiunii școlare: ca să se spargă o ușă nouă din coridor în odaia a doua a infirmeriei, ear' odaia aceasta să se provadă cu vestiminte, albituri și mobilier separat, pentru-ca în modul acesta să se facă posibilă deplina izolare a elevelor bolnave în casuri de morburi contagioase, comisiunea o afă deplin motivată și propune:

„Să se încuviințeze lucrările și obiectele recerute la infirmeria institutului Asociațiunii, în special;

- a) să se încuviințeze spargerea unei uși din coridor în odaia a doua;
- b) să se încuviințeze procurarea de:
  1. 4 foale de pat à fl. 15 . . . . . 60 fl.
  2. 16 ciarșafuri à fl. 2 . . . . . 32 „
  3. 4 meseuțe à fl. 2 . . . . . 8 „
  4. Ștergare, comprese, legători și serviete . . . . . 10 „
  5. 1 dulap . . . . . 30 „

Suma aceasta de 140 fl. se asemeze la casa Asociațiunii în contul inventarului școlaii civile a Asociațiunii.

3. Părerea direcțiunii școlare, referitoare la taxa de internat, comisiunea o afă de asemenea motivată și propune:

„Taxa pe un an școlar (de 10 luni) a internatului, inclusive didactul, rămâne și pe viitor în suma de 220 fl. Suma aceasta e a se solvi de regulă în două rate semestrale anticipative. La cerere părinții elevelor vor pute solvi suma amintită și în mai multe rate, așa însă, ca competențele institutului de pe un semestru cu finea semestrului respectiv să fie la tot casul deplinate. Pe cele două luni de vară taxa internatului e 40 fl., plătibili în mod anticipativ. (ad Nr. 96/1888).

— Propunerile comisiunii referitoare la alimentare, la îmbunătățirile dela infirmeria, precum și la taxa internatului se primesc. Cu executarea se însărcinează biroul.
 (Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Coroana imperială germană.) Cetim în „Berliner Tagblatt“: Cu ocaziunea deschiderii Reichstag-ului s'a vorbit mult de coroana imperială germană: s'a đis, că s'ar fi purtat atunci, ca și celelate insignii imperiale, pe o perină de catifea înaintea împăratului. Aceasta este o eroare, căci ceea-ce nu există nu se poate purta pe o perină, fie de catifea sau de altă stofă. Scim foarte bine, că ni-se poate replica, că coroana germană există și ce mai mult există în miliarde de exemplare în aur, argint, nickel, aramă și hârtie, însă numai în egie deasupra pajurei imperiului pe toate monetele și notele de valoare. Forma coroanei imperiale germane a fost fixată de împăratul Wilhelm printr'un ordin dela 15 Octomvrie 1871 după un desemn; dar' până acum încă nici un aurar, argintar sau giuvaiergiu n'a primit însărcinarea de a executa aceasta coroană germană. Există vechia coroană imperială germană sau, mai exact vorbind, „Coroana sfântului imperiu roman al națiunii germane“, care se afă dela anul 1769 la Viena, ca un obiect fără stăpân. Ea a fost proprietatea vechiului imperiu german, dar' nici împărăția austriacă, nici noul imperiu german nu se pot considera de succesori sau moștenitori în drept. De aici rezultă, că acea coroană veche se afă de fapt în posesiunea Împăratului Austriei, dar' nici decum

în proprietatea lui legală. Acela, care ar pretinde predarea ei, ar trebui să justifice pretențiunea lui și să dovedească dreptul de proprietar.

(O comoară descoperită.) O păstro-riță, care păzia oile prelângă Cogoleto, aproape de Genova, (în Italia), simțindu-se obosită, s'a dus să se pună pe o moviliță ce era în câmp. Deodată movilița a început să se lase și se auđi un șgomot metalic înăbușit. Fata a sărit spăimântată și a croit-o la fugă cu caprele după dînsa, strigând: — Săriți oameni buni, că am seșut pe dracu! Cățiva muncitori alergară după dînsa și o prîseră. Atunci ea le arătă movilița și muncitorii se îndreptară în acea parte cu frică și cu groază: Cel mai îndră-neș dintre ei s'a apropiat și ce să vadă? O căldare de aramă, cât un butoiu de mare, sfărîmată în mai multe locuri și plină cu bani de argint de pe vremea republicii liguriane. Dînsii și-au umplut numai decât sacii și au cărat toate monedele, rămânend fata cu nimic. Autoritatea însă, aflând despre aceasta descoperire, le-a luat îndrēt o parte din bani.

(Umor.) Doamna: „Ce cređi, bărbate, n'ar fi bine să invităm la masă pe tinărul profesor X. Se spune, că e grozav de distras — poate ar peți pe Elenuta noastră?“

Din public.*)
Convocare.

Despărțământul cerc. X. (Cluj) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ va fi adunarea sa generală de estimp la Cluj în 29 Iulie st. n., la care adunare sînt prin aceasta cu toată onoarea invitați p. t. domni membri din acest despărțământ, cum și alti amici ai literaturii române și culturii poporului român.

Cluj, 20 Iulie st. n. 1888.

Direct. despărț.: Actuar. despărț.:
 Dr. Grigoriu Sîlași. Basiliu S. Podoabă.

* Pentru cele cuprinses în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 22 Iulie n. Se asigură, că succesorul generalului de artilerie baron de Kuhn în comanda corpului al III-lea de armată va fi generalul de artilerie Anton baron de Schönfeld, care la timpul seu va fi apoi suplinut prin inspectorul general de cavalerie FML. prințul Leopold de Croy sau prin FML. baron Szenteny de Nagy-Ohay, comandant al divisei de infanterie Nr. IV în Brünn.

Petersburg, 22 Iulie n. Împăratul Wilhelm a numit pe marele principe Paul de șef al cătrasirilor din Brandenburg.

Roma, 22 Iulie n. Regele Humbert a avut un atac de amețeală și a plecat de aici.

Atena, 22 Iulie n. Regele pleacă ađi preste Viena la Petersburg, unde va rămâne până în Octomvrie.

SERVICIUL TELEGRAFIC
 al „TRIBUNEI“.

Paris, 23 Iulie n. Privitor la alegerea din departamentul Ardoche se scie până acum rezultat din 250 comune (cu totul sînt 339), după care oportunistul Beaussier a primit 36.531, Boulanger 19.835 voturi. Alegerea lui Beaussier e asigurată.

Peterhof, 23 Iulie n. Împăratul Wilhelm și prințul Henric au asistat ieri la serviciul divin în biserica luterană, de unde au mers la capela rusească. După aceasta a fost un dejun la Țarul, apoi numai decât o plimbare; așeară dîneu de gală și iluminare grandioasă a parcului. La 11 oare au plecat Maiestățile Lor cu tren separat la Krasnoje-Selo, unde au dormit preste noapte. Astăđi vor asista la exercițiul trupelor.

Constantinopol, 23 Iulie nou. Porta a predat lui Nelidoff răspunsul la nota rusească privitoare la despăgubirea de rășoiu.

Valence, 23 Iulie n. Carnot a sosit aici. La prezentare a đis episcopul, că clerul totdeauna e gata la toate jertfele pentru binele și fericirea poporului francez și l'a asigurat de aderența clerului pentru constituție. Carnot a observat, că guvernul totdeauna a făcut întrebunțare în cea mai mare măsură de principiul toleranței.

Bibliografie.

„Familia“. Apare odată pe săptămână în Oradea-mare. Anul XXIV. Nrul 28. Cuprinde: Călătoria și petrecerea lui C. Porumbescu la Nervi. (Din scrisori rămase de dînsul). — Ceasornicul meu, poesie de Smara. — Francillon, comedie în 3 acte de Alexandru Dumas fiul, traducere de D. Stăncescu. — Sonet, după Petrarca, de Ioan Bocanici. — Grivița, de T. C. Văcărescu. — Poesii populare, culesse de Laura Veturia Murășan. — Arta lui C. Porumbescu, de Dr. G. Crăiniceanu. — Bomboane. — Literatură și arte. Ce e nou? — Diverse. — Ghicitoră. — Ilustrațiune: Dela câmp.

„Revista Armatei“. Apare de două-ori pe lună în București. Anul VI. Nrul 12. Sumar: Revista internă. — Înaintarea în armată. — Situațiunea oficerilor în armata austro-ungară. — O futimpinare. — Propunere. — Cronica exterioară. — Diverse. — Anunțuri.

Extrase din foi bisericesci și școlare.

Post vacant:

— Un post de preot la parochia de clasa a II-a din comuna rom. gr-or. Holbav, protopresbiteratul Branului (Archiepiscopă). Emolumentele împreunate cu aceasta parochie sînt: din cassa alodială 100 fl. în bani gata; dela umblarea cu crucea în ajunul botozului 196 fl.; apoi stola usitată la botozari, cununii, inormentări etc. Toate acestea compute laolaltă dau suma de 603 fl. la an. — A se adresa până în 4 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Traian Meșian în Bran.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

- 4 August st. n. a. c. imobilele lui Carol Martincsik în Butini de cătră judecătoria reg. din Delta.
- 8 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Samuil Gerner de cătră tribunalul regesc din Sighetul-Marmației.
- 14 August st. n. a. c. mobilele lui Andreiu Schuller de cătră executorul judecătoresc dela judecătoria reg. din Hașeg.
- 21 Septemvrie st. n. a. c. imobilele lui Aloisiu Schiffer de cătră tribunalul reg. din Arad.
- 13 August st. n. a. c. imobilele contelui Aurel Betlen de cătră judecătoria reg. din Betlen.

Edicte:

- A se insinua pretenșiunile în 45 de țile: — la rēmasul după Ioan Buta din Mēhkerék la trib. reg. din Oradea-mare. — la rēmasul după Dominic Zilahi din Ciba la tribunalul reg. din Murēș-Oșorheiu; — la rēmasul după Maria Bălint născută Szabó din Bichiș la tribunalul reg. din Bichiș-Giula; — la rēmasul după Mihail Frnda din Bichiș-Ciaba la tribunalul reg. din Bichiș-Giula.

Cițiățiune:

— Nesciindu-i-se locul ubicațiunii se citează pe calea judecătorească Nicolae Mănzat al lui Dumitru din Aciliu a se presenta la judecătoria reg. din Miercurea în restimp de un an.

Posturi vacante:

- Un post de subnotar la judecătoria reg. din Bacs-Almăș cu salariu de 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.
- Un post de scriitor la tribunalul reg. din Sibiu. — A se adresa până în 23 August st. n. a. c. la autoritățile competente.
- Un post de inginer de mine în Baja-Spric cu salariu de 1200 fl., cuartir și 85 metri cub. lemne de foc, ear' după un serviciu de 10 ani câte 200 fl. adaos la salariu. — A se adresa în șese săptămâni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 21 Iulie st. n.

Timișoara: 37 86 20 55 79.
 Viena: 10 7 39 64 75.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Iulie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 728.9)	Diferența dintr'un deșinut	Temperatura după Celsius	Maximal și minimal de temperatură	Direcția vântului
727.0	+2.2	+13.5	+19.4 +11.4	V

Din țeară, 20 Iulie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	tăria
Sătmar	755	+15.0	SV	2
Oradea-mare	755	+14.8	SV	1
Cluj	757	+18.2	VO	1
Orșova	758	+17.0	N	3
Timișoara	756	+15.5	V	2
Arad	—	—	—	—
Panciova	—	—	—	—

Sosiți în Sibiu.

La 22 și 23 Iulie n.

Hotel „Neurivier“. Bozian cu familia, din Brașov. Müller, Kaufmann, Messer, comercianți.
 Hotel „Împăratul Romanilor“. Vasile Oltean, advocat din Blaj. Dr. Biró, advocat din Deva. Ioan Petrișor, profesor din București. Schmutzer din Brașov.

Economic.

Furtună pe la Brașov. Sâmbătă a bătut o furtună grozavă cu grindină preste Brașov și satele din împrejurime, care s'a întins până la Feldioara. Sēmănăturile au fost total scrobite. Pagubele nu se pot socoti, miseria e mare. Feldioara acum e a patra-oară cercetată de furtună în anul acesta.

—

Agio la plățirea vămii. Pentru luna lui August 1888 s'a hotărît din partea ministerului de finace austriac, în înțelegere cu cel unguresc, că, în casuri, când plățirea vămilor și taxelor se va face cu argint în loc de aur se se iee un adăugēmēt în argint de 24½ procente. Așadară pe luna lui August agio la plățirea vămii e mai mic cu un percent, decăt în luna curentă.

—

Falimente în România. Nicolae Steriadi, firmă de galanterii în Turnul-Severin. C. C. Popovici în Brăila. Ioan Georgescu, H. S. Berkovics și S. Braunstein în București.

—

Piper falsificat. Ministerul de interne, în conțelegere cu ministerul de comerț, a închis „fabrica“ de piper a lui Iacob Solomon din Budapesta, pe care l-au judecat la două-deci de țile areșt și 100 fl. pedeapsă. Acest piper fals seamănă întru toate cu adevărutul piper, dar' n'are nici o aromă și la nimic nu-l poți folosi. Fabrica lui Solomon a fost mare și astfel a ajuns mult piper și prin provinciă; cumpărătorii deci se fie atenți la cumpărarea piperului, că el e falsificat în masse mari.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Ioan Georgescu, comerciant de pele în București. Leopold Hunwald, comerciant în Cluj. H. S. Berkovits, comerciant de mobile în București. Ioan Graf, comerciant de sticlărie în Budapesta. S. Braunstein, comerciant de vâpsituri în București. Francisc Haas, bandagist în Viena. Fiul lui Nathan Löw-Beer, băcan în Tapolcianu-mare. Henric Wokurka, firmă comercială în Pragă. V. Deschmann, comerciant nefimprotocolat în Fiume. Iacob Werner, în Budapesta.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuite în 8 Iulie st. v. 1888.

L. Dreyfus lui Carnevali, grâu 6000 hect., 9,60 lei. L. Dreyfus lui G. Mendl, grâu 1400 hect., 8,90 lei. Evloghio lui Sechiari, grâu 2250 hect., 9,70 lei. Vamvuri lui Pauli, grâu 1550 hect., 9,50 lei. Haracopo lui Cahen, grâu 2300 hect., 10.— lei. Haracopo lui L. Mendl & Co. porumb 2300 hect., 7,85 lei. Fulga lui L. Dreyfus, porumb 1050 hect., 6,55 lei. Evloghio lui Peirano, porumb 2000 hect., 7,40 lei. Evloghio lui Peirano, porumb 2000 hect., 7,15 lei. Evloghio lui Peirano, porumb 3200 hect., 7,25 lei. Evloghio lui Peirano, porumb 500 hect., 6,90 lei. Cavadia lui L. Mendl & Co., porumb 2100 hect., 7,30 lei. Cavadia lui L. Mendl & Co., porumb 2700 hect., 7,35 lei. Bach lui Pauli, sēcără 2050 hect., 5,77½ lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 19 Iulie. Grâu hectolitra fl. 4,90 până fl. 5.—; grâu mestec fl. 3,90 până fl. 4,10; sēcără fl. 3,40 până fl. 3,60; orșul fl. — până fl. —; ovēsul fl. 2.— până fl. 2,10; encuruzul fl. 4,10 până fl. 4,50; semința de cânepă fl. — până fl. —; crumpele fl. 1,50 până fl. 2.—; mēlaiul hectolitra fl. — până fl. 14.—; mazerea fl. — până fl. 5.—; fasolea fl. 5.— până fl. 5,25; lintea fl. — până fl. —; chiminul (sēcăreana) fl. — până fl. 40.—; sēu brut 100 kilograme fl. 17.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. 36.— până fl. 40.—; unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 44.— până fl. 60.—; cânepa fl. 36.— până fl. 40.—; fēnul fl. 1,20 până fl. 1,80; sēpuncul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spirțul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc 44 până 48 cr.

Piața din Brașov, 20 Iulie. Grâu hectolitra fl. 4,90, grâu mestec fl. 3,30, sēcără fl. 2,80, orș fl. 2,60, ovēs fl. 1,60, encuruzul fl. 4.—, mēlaiul fl. 5.—, mazerea fl. 6,50, lintea fl. 6,80, fasolea fl. 5,30, crumpele fl. 1.—, carnea de vită p.kilo 86 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 28 cr.

Piața din Timișoara, 21 Iulie. Prețurile cerealelor compute după mēja metrică. Grâu fl. 5,95 6.—. Sēcără fl. 4,50-4,60. Orș fl. 4,80-5.—. Ovēs mercantil fl. 4,40-4,50. Ovēs vērșat fl. —. Meiu fl. 5,70-5,75. Spirț, comun per 10,000 litre fl. 80,50-31.—. Spirț rafinat per 10,000 litre fl. 82,50-33.—.

Țergul de rimători în Steinbruch. În 20 Iulie n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 48.— cr. până 49.— cr. unguresci grei, tineri 50½ cr. până 51.— cr., de mijloc 49½ cr. până 50.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țērănească, grea 48½ cr. până 49½ cr., de mijloc 48½ cr. până 49½ cr., ușoară 47.— cr. până 48.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 48.— cr. până 49.— cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 46½ cr. până 47½ cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4½ cumpēnți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Iulie 1888.

Sămînțe	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu	74	—	75	—	—	—
Bănățeneșe, nou	74	—	75	—	—	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—	—	—
Grâu de Pesta	74	—	75	—	—	—
Grâu de Alba-regală	74	—	75	—	—	—
Grâu de Bácska	74	—	75	—	—	—
Unguresce de Nord	74	—	75	—	—	—

Sămînțe, vechi ori noue	Sotul	Calitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	dela	până
Sēcără	Nutreț de vînars	70-72	5,40	5,50	—
Orș	de bere	60-62	—	—	—
Ovēs	—	62-64	—	—	—
Cucuruz (porumb)	bănăt.	39-41	5,05	5,40	—
"	de altsoiu	75	6,25	6,30	—
"	"	73	6,15	6,20	—
Hrîșcă	"	"	5,80	6,30	—

Termin. mărți finală	Grâu	de primă de toam. Maiu-Iun. Iul. Aug. de primă de toam.	Bani per 100 chilogr.	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
					dela	până
"	Cucuruz	de toam.	6,98	—	—	—
"	Ovēs	de toam.	5,03	—	—	—
"	"	de toam.	5,12	—	—	—

Produse diverse	Sotul	Cursul	
		dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	—	—
"	franceză	—	—
"	italiană	—	—
Oleu de rap.	roșie	32.—	36.—
Oleu de in	roșu	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	66,50	67.—
Slănină	dela țeară sventată	60.—	61.—
"	afumată	63.—	64.—
Sēu	"	30.—	31.—
Prune	din Bosnia, în buți	—	—
Lictar	din Sērbia, în buți	16.—	16,5
Nuci	slavon, nou	15,50	16.—
Gogoși	bănățeneșe	—	—
Miere	din Ungaria	—	—
"	unguresci sērbesci	—	—
"	galbini străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	117.—	118.—
Spirț	Spirț	29,50	30.—
"	Drojdițe de spirț	31,50	31,75

Cursul pieții din Sibiu.
 din 23 Iulie st. n. 1888.
 Hărțile-moneti române . . . . . Camp. 8,62 vënd. 8,68
 Lire turcești . . . . . " 11,20 " 11,25
 Imperiali . . . . . " 10,20 " 10,25
 Ruble rusești . . . . . " 1,14 " 1,18

Bursa de Budapesta
 din 21 Iulie st. n. 1888.
 Rentă de aur ung. 6% . . . . . —
 " " " 4% 101,65
 " " " 5% 89,60
 Împrumutul căilor ferate ung. 151,50
 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . .

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XII. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Prețul Român.“ Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestea mulțime de predici pe Dumineci, sărbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar. Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georș. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.
Renașterea limbii românești în vorbire și scriere invederită și aprepăiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.
Cuvântări bisericesci la toate sărbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântări bisericesci întrece toate opurile de acest soi aparute până acum — având și o notiță istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul întroducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul e 2 fl.
Barbu cobzarul. Novellă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.
Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.
Idealul perdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.
Opera unui om de bine. Novellă originală. — Continuarea novelei: „Idealul perdut“ — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.
Fântâna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.
Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.
Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.
El trebuie să se înșoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Brandă sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.
Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.
Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.
Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.
Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.
Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.
Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiuțuțiu. Prețul 30 cr.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.
Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.
Trandafiri și violele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.
Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pușii de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.
Biblioteca familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.
Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.
Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.
Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplar cu porto franco 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele școalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.
Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.
Manual de gramatica limbii române pentru școalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.
Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, profesor gimnasial. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.
Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministerului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nrul 48.518. Partea practică a acestui op —

cuprinzând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuița cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.
Nu mă uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitații ș. a. Prețul 50 cr.
Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.
Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:
Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.
Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.
Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl. 100 = 5 fl.
Visul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.
Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și spedit franco e 15 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns showing train routes and fares between cities like Budapest, Arad, Timisoara, Sibiu, etc. Includes sub-tables for various line segments and specific train types.

Nota: Numerii incuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.